

Haberler > Yazarlar > Mehmet Y. YILMAZ > Çoğunlukçu değil çoğulcu bir demokrasi

Mehmet Y. Yılmaz

Çoğunlukçu değil çoğulcu bir demokrasi

10 Ağustos 2016

Yazdır Yazı Tipi

BAŞBAKAN Binali Yıldırım, 7 Ağustos'un "uzlaşma kapısını araladığını" söyledi.

"Türkiye, eşsiz bir toplumsal mutabakata varmıştır, gözümüz gibi koruyacağız" diye de ekledi.

Hayatımın her döneminde iyimser oldum. Rahmetli anneannemden kulağıma takılmış bir küpe bu:

"İyilik düşün, iyilik bul."

Onun için Başbakan'ın iyimserlik duygularına katılmamam mümkün değil.

Evet, bir uzlaşma kapısı aralandı ve o aralanan kapıyı itip ardına kadar açmak da bizlerin elinde.

Ama hiç kuşku yok ki daha da çok iktidar partisinin elinde!

İktidar partisi şunu görmüş olmalı ki kimse bu iktidarın meşruiyetini tartışmıyor.

Meşru hükümete yönelik hukuk dışı bir saldırı olduğu vakit, tereddüt etmeden onun yanında yer alıyor.

Dolayısıyla artık “Hükümetimizi yıkmak istiyorlar” paranoyasını bir kenara bırakmaları gerek.

Hükümetlerin nasıl gelip nasıl gidecekleri konusunda herkesin tavrı çok açık: Seçimle gelecek, seçimle gidecek! Bu kadar basit.

Darbe girişiminin ertesinden beri hükümet yetkilileri, sık sık gücün tek elde toplanmasının sakıncalarından söz ediyorlar.

Bu sadece askeri otorite ile ilgili bir durum değildir.

Sivil idarede de güç tek bir elde toplandığında sistem bozuluyor.

Başbakan'ın sözünü ettiği “eşsiz toplumsal mutabakatı” koruyabilmenin yolu, çoğunlukçu değil, çoğulcu bir demokrasi anlayışının iktidara hâkim olmasından geçiyor.

Herkes anayasal sınırlarının içinde kaldığında, sorunlarımızı kavga etmeden, konuşarak çözebilmemiz mümkün.

Başbakan'ın da bunun farkında olduğunu düşünelim.

YENİ ANAYASA ZAMANI

ASLINA bakarsanız, Őu andaki toplumsal iklim geniŐ bir uzlaŐmaya dayalı, yeni demokratik bir anayasa yapmak için de önemli bir fırsat veriyor.

Bugün böyle bir anayasa yapmanın önündeki engel, zannedildiĐi gibi “yönetim sistemi” ile ilgili bir konu da değildir.

AKP’nin ve Cumhurbaşkanı’nın baŐkanlık sisteminden yana olduğunu biliyoruz. Muhalefet partileri ise tam tersine parlamenter sistemin devamından yana.

Ve ilk bakıŐta bu aŐılabilecek bir sorun gibi de görünmüyor.

Oysa temel prensipler üzerinde anlaŐabilmek mümkün.

İster parlamenter, ister baŐkanlık sistemi olsun, yapılması gereken temel Şey, güçlü bir parlamentoyu kurabilmektir.

Sistemi, seçimle gelen güçlü bir meclisin etrafında kurmalıyız, yönetim biçimi ne olursa olsun.

Bu meclisin yasa yapmak yanında, güçlü bir denetim kurumu olarak da sistem içinde var olabilmesi, bugüne kadar yaŐadığımız ve sonunda bizi bir darbenin eŐiĐine getiren sorunları zebilmenin ilk adımı olacaktır.

Onun için Anayasa ile birlikte deĐiŐmesi gereken Siyasi Partiler Kanunu’nu (SPK) ve Seçim Kanunu’nu (SK) unutmayalım.

BaŐkanlık sistemine karar verecek isek zayıf bir parti disiplini ve milletvekillerinin sadece seçmenlerine karŐı kendilerini sorumlu hissedecekleri bir SPK ve SK gerekiyor.

Parlamenter sisteme karar verecek isek, parti disiplininin meşruiyetini, parti içi demokrasi ile saĐlayan bir SPK ve SK lazım.

Seçmenin tüm eğilimlerinin parlamento'ya yansımaları sağlayacak bir seçim sistemi de gerekli elbette.

Hem yasa yapan hem de hükümeti ve yanı sıra devletin tüm kurumlarını denetleyebilen güçlü bir parlamento ancak böyle kurulabilir.

Yeni anayasanın taviz vermeyeceği önemli bir konu da yargı bağımsızlığının ve tarafsızlığının mutlak surette gerçekleştirilmesidir.

Yola böyle bir anayasa ile çıkarsak, eksikli demokrasimizi geliştirmemiz ve Kürt sorunu gibi temel sorunlarımızdan birinin çözümü konusunda ilerlemek de mümkün olabilir.

Yeter ki yeni anayasa ile ilgili olarak bugüne kadar benimsenen tutumların üzerine bir çizgi çekip tartışmaya başlayabilelim.

ÜNİVERSİTE KAPATMAK KAYNAK İSRAFI

- DARBE girişiminin ardından Fetullahçılar tarafından kurulan 15 üniversite kapatıldı.

Bu üniversitelerin 66 bin 509 öğrenci, 2 bin 517 akademik personel ve 8 bin çalışanı vardı ve şimdi hepsi orta yerde kalmış bulunuyor.

Bu öğrencilerin ve akademik personel ile çalışanlarının hepsinin FETÖ üyesi olması söz konusu değil.

İçlerinde bu örgüt ile yönetsel düzeyde irtibat halinde olanları ayıklayıp adalete sevk etmek mümkündür.

YÖK, öğrencilerin üniversite giriş sınavında aldıkları puanlara göre yeniden tercih yapabileceklerini duyurdu ama bu genel mağduriyeti önlemeye yetecek bir karar değil.

Darbenin hemen ertesinde aceleyle, ilerisi fazla düşünülmeden alınmış bir karar bu ve şimdi dev üniversite kampusları, öylece atıl olarak kalacak.

Birçok üniversitede öğretim üyesi sıkıntısı çekilirken, 2 binden fazla akademisyeni de kapının önüne koymak, kaynak israfından başka bir şey sayılmaz.

Normal olarak her vakıf üniversitesi ile “ilişkili” bir devlet üniversitesi var ve bu kurumların kapatılması yerine o üniversitelerin yönetimine devredilmesi en uygun çözüm olurdu.

FETÖ ile ilişkili olduğu tespit edilenleri ayıklamak ama bu üniversiteleri devlet üniversiteleri ile birleştirerek ayakta tutmak en doğru yoldu.

Bu üniversitelerin kapatılması ile ilgili Kanun Hükmündeki Kararname’yi gözden geçirmekte yarar var.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş